

FRA NÆR OG FJERN

Frelseren sendte sine apostle ud for at prædike evangeliet for alle nationer. Dette er et bud, som præsident Spencer W. Kimball stadig lægger vægt på.

»Gå ud i al verden«

Hvornår følger vi vor Herre og Mesters befaling om at gå ud i al verden og prædike evangeliet for enhver skabning i ethvert land, lige til jordens ender?

- Når vi har udvidet antallet af missionærer fra kirkens organiserede områder til det højst opnåelige.

- Når hver stav og mission i verden kan udsende missionærer nok til at forsyne deres eget land.

- Når vi har benyttet vore kvalificerede mænd til at hjælpe apostlene med at åbne nye missionsmarker.

- Når vi har benyttet satelitten og lignende opfindelser til det yderste, og ligeledes alle medier: aviserne, bladene, fjernsyn og radio.

- Når vi har organiseret utallige nye stave, som vil blive nye udgangspunkter.

- Når vi har genaktiveret de utallige unge mænd, som endnu ikke er ordinerede, som ikke har været på mission og som er ugifte.

Jeg føler, at når vi har gjort alt, som står i vor magt, vil Herren finde en måde at åbne dørene på. Det er min tro og overbevisning. Er der noget, som er for svært for Herren?

Spencer W. Kimball
(Fra Church News)

Templet i Stockholm

Arbejdet med at finde en grund, hvorpå templet skal bygges.

Af Anna B. Lindbäck,
medlem af tempelkomiteen

Efter at præsident Spencer W. Kimball den 1. april 1981 havde bekendtgjort, at der skulle bygges et tempel i Stockholm, blev regionalrepræsentant Bo G. Wennerlund kaldet som leder af en tempelkomité, der som medlemmer har Evert W. Percivall, Håkan Palm, Ulf Arne Girhammar og Anna Lindbäck.

Den 10. maj blev en projektkomité på 14 medlemmer indkaldt til et møde, hvor ældste Wennerlund fortalte om templet. Han sagde, at templet bliver lige så stort som Salomons tempel, nemlig 800 m². Kapaciteten bliver på 98.000 begavelser om året.

Der blev givet instruktioner om, hvordan grunden skulle være: omtrentlig størrelse, omgivelser, hvor mange bygninger, der evt. skal bygges på den osv.

Der var i forvejen blevet skrevet til flere ejendomsmæglere og kommuner, som medlemmerne af gruppen skulle kontakte.

De forskellige grunde, som var foreslået til tempelplads, blev fotograferet fra en helikopter. Fra venstre: Håkan Palm, Ulf Arne Girhammar, Lars Erik Pettersson (helikopterfører) og Bo. G. Wennerlund. Foto: Leif Ekstam.

Fjorten dage efter dette møde skulle alle aflægge rapport og fremlægge resultaterne af deres anstrengelser. Ældste Wennerlund opfordrede alle til at gå i bøn til vor himmelske Fader, før vi kontaktede eller besøgte nogen.

Der kom 40 forskellige forslag, og ud af disse valgtes 15 grunde, som arbejdsgruppen tog rundt og så på.

I juni kom Marvin van Dam og Peter Mourik fra Frankfurt for at se på de forskellige grunde. De så 7-8 grunde, og det tog en hel dag.

Disse brødre kom flere gange til Stockholm, og én af gangene var ældste Robert D. Hales med. Han skulle lige efter rejse til Salt Lake City og dér aflægge rapport om, hvordan det gik med tempelgrunden i Stockholm.

Da projektkomiteen igen holdt møde, var antallet af forslag til grunde blevet skåret ned til 6. Komiteen beså grundene og vurderede dem med numrene 1-6, og senere blev der igen skåret fra, så der kun var to muligheder tilbage.

Den 11. august kom Neil Bradley, som repræsenterede kirkens bygningsafdeling i Salt Lake City, sammen med Marvin van Dam og Peter Mourik for sammen med tempelkomiteen at bese grundene en sidste gang, før forslagene sendtes til Amerika.

Det var en smuk og solfyldt morgen med klar og ren luft, og landskabet viste sig i al sin pragt.

Den ene grund ligger i Västerhaninge - fredeligt og smukt i landlige omgivelser. Den anden ligger i Eriksberg. Den kan ses på lang afstand og ligger i et område med høje fyrretræer.

Grundene er blevet fotograferet fra alle vinkler, endda fra luften, for at give et klart billede af dem. Et kort over Norden er ble-

vet markeret for at vise, hvor der ligger ward og grene, og hvilken afstand de har til templet. De to tempelpladser er blevet indtegnet med veje og offentlige transportmidler. Disse kort samt andre oplysninger er blevet sendt til Frankfurt, som skal sammenfatte det hele og sende det til Det øverste Præsidentskab, som er den sidste og afgørende instans for, hvilken af de to grunde, der skal bygges på, eller om der eventuelt skal søges efter en helt anden.

8 år med forøget indsats

(Fra Church News)

I december 1981 havde præsident Kimball været kirkens præsident i 8 år. Siden sin indsættelse har præsident Kimball opfordret kirkens medlemmer til at »forøge deres indsats« - og på trods af store prøvelser i form af sygdom, er han hele tiden gået foran som et godt eksempel. Det kunne måske være interessant at se nogle statistikker over, hvordan kirken er gået fremad i de 8 år:

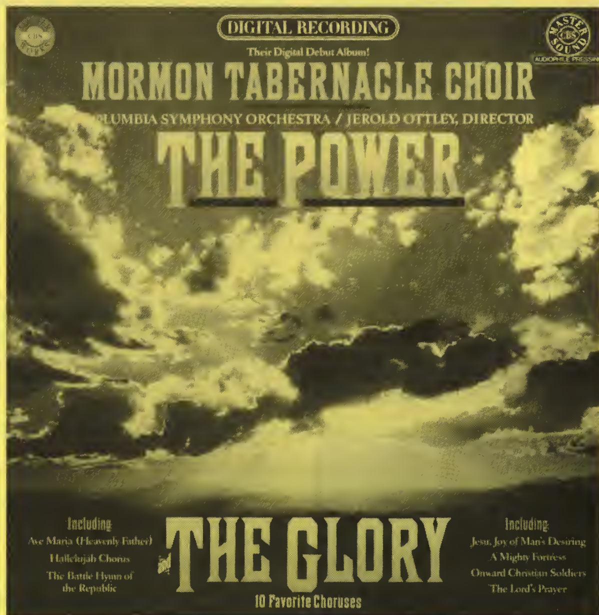

Antal medlemmer:	*1973*	*1981*
I USA og Canada	2.624.300	3.510.815
I andre lande	682.700	1.389.185
I hele verden	3.307.000	4.900.000

Antal ward:	4.580	8.400
Antal stave:	630	1.218
Antal missioner:	109	188
Antal missionærer (fuldtids):	17.258	29.555
Antal missionærer (fuldtids) fra lande uden for USA og Canada:	957	5.850
Antal missionær-ægtepar (fuldt.):	551	926
Antal dåb af omvendte:	79.603	230.000

Antal templer:		
I brug:	15	20
Planlagte:	1	17

Jeg har hørt...

Tabernakelkorets første digitalindspillede plade. Og den er god.

Det kan være lidt vanskeligt at forklare hvad digitalindspilning er på dette sted, men køb pladen (gennem Dansk Tabernakelkor Selskabs sælgere kan den fås for den usædvanlige lave pris af kr. 49.50) og få klar besked om hvad denne særlige indspilning betyder. Kort sagt har det noget med overspilning og kopiering af master at gøre, ved digitalindspilning foregår indspilning direkte på pladen og det endelige

resultat skal være der med det samme, der er ikke tale om at gøre om og klippe sammen. Lad nu teknikken være, for pladen er simpelthen skøn, den har en klang som gør at man synes at høre koret på en måde man aldrig har hørt før. Selvfølgelig kræves der at dit anlæg er i orden, at du har gode højttalere og en god pick-up i din grammofon. Hvis du har det så kan du glæde dig. Det er hvad jeg forstår ved en »ren« indspilning, der er ingen »uldne« steder, det hele står klart og rent.

Min eneste indvending skulle være at man har de fleste af korets numre i forvejen på andre - nogenlunde gode - optagelser, men da alt for mange af korets tidligere plader ikke har været så gode teknisk set, er der ikke noget at sige til at man har ønsket at udsende korets største successer på denne første digitalplade. Der er ikke noget så dejligt som opløftende musik så skynd dig hen og køb denne plade og fyld dit hjem med »kongelige« toner udført af verdens bedste kor (og bestil din billet til sommerens koncerter med dette kor som velsigner os med et besøg).

Lad mig til slut bringe en tak til Tabernakelkorselskabets dynamiske præsident som har bragt denne plade til Danmark, han kan ikke roses nok for sin indsats.

J L

Udsendte missionærer fra Århus stav

Den 2. september 1980 rejste Peter Elmgreen Sørensen, Fredericia ward, til Manchester England Missionen.

Den 27. maj 1981 rejste Torben Jensen, Odense ward til Den norske Mission.

Internationalt Handicapår 1981

Den danske Stjerne har til orientering modtaget følgende brev, som med glædelig tydelighed viser, at kirkens medlemmer har deltaget aktivt i arbejdet omkring Handicapåret

Kære søskende!

Med dette brev vil jeg rette en speciel tak til søskende i Jesu Kristi kirke af sidste dages hellige, som har hjulpet til med Handicapåret.

Tak til regionens Public Communications leder Jørgen Schmidt for som kirkens nationalkomité-repræsentant at viderebringe publikationer og give sit besyv med ved anmeldelser m.v.

Tak til stavspræsidentskaberne og alle lokale ledere, som har hjulpet til med videfå dages varsel indtalte dansk tale på filmen »The Invisible Children«. Filmen ankom kun tre dage før den Internationale Handicapmesse i Ålborghallen i september. UM præsident Leif Klitgaard og alle de unge var straks med på ideen. Manuskriptet blev oversat, og det blev trykt i flotte hæfter af Vester Mariendal skole. Denne skole havde huset kirkens unge to gange til Festinord, og både inspektør og pedel var meget positive for at samarbejde

De unge fra Ålborg indtaler danske tekster til film modtaget to dage før Handicapmessen i Ålborghallen.

100.000 pjecer blev talt op og pakket på to aftener af 20 unge EV'ere fra København stav.

rebringelse af pjecen »Lige-Ulige«, og som har tilladt de unges deltagelse i nedennævnte.

Tak til de unge i Ålborg ward, som med med kirkens unge om dette indslag i Handicapåret. (Som skolepedellen sagde: »Mormoner og nordmænd, dem kan man stole på, de rydder altid så flot op efter sig«!) Fredag aften/nat den 11. september foregik så indtalingen efter wardets internationale primary-fest. Det var den eneste dag, man havde til rådighed, men det var jo også rart, at næste dag var en lørdag. Arbejdet foregik i vældig godt humør og afsluttedes med morgenbrød frisk fra bageren!

Også tak til de unge, der hjalp til med opbygning af sekretariatets stand i Ålborghallen. En anden trofast hjælp hertil havde vi i øvrigt i skoleinspektør Niels Kjær (Vester Mariendal skole) samt hans familie, som arbejdede på standen til langt ud på natten.

Tak til de ca. 10 unge fra København stav, som i slutningen af september hjalp med at samle og pakke undervisningsmateriale til landets skoler.

Og sidst, men ikke mindst, tak til de ca. 20 unge EV'ere, som Charlotte Jansen havde trommet sammen fra hele København stav til at optælle og pakke pjecer den 17. og 18. november. På disse to aftener blev ikke mindre end 100.000 pjecer talt op og lagt i kuverter à 24 stk. til landets skoler. Derefter blev kuverterne pakket i kasser til landets 14 amtscentraler for undervisningsmidler, og alle 4½ tons materialer lå klar til afhentning af fragtmanden næste morgen. Som i Ålborg var der højt humør til disse aktiviteter, og stemningen blev ikke mindre af, at de unge samtidig øvede sig på den forestående a-capella koncert. I sandhedens interesse skal tilføjes, at der foruden kirkens unge deltog et par unge fra kontorskolen, der har til huse i samme bygning som handicapårssekretariatet, nemlig Samfundet og Hjemmet for Vanføre. Det blev til hyggeligt og minderigt samarbejde.

Det budskab, der er bragt ud bl.a. via ovennævnte aktiviteter, er, at mennesker med handicap er en ganske normal del af enhver befolkning, og at vi alle kan være med til at skabe lige adgang og lige mulig-

heder for alle borgere i samfundet. Se nærmere hvordan i vedlagte nyhedsbrev, der også bringer glimt fra ovennævnte aktiviteter.

Handicapårssekretariatet lukker først den 1. april 1982, så hvis flere ward ønsker materiale, film el.a. til oplysende aktivitet om handicap, er I velkommen til at kontakte undertegnede.

Handicapårssekretariatet
v/Helge Nørrung
Borgervænget 5, 2100 København Ø

Ny bog for LDS-læsere:

Mormonpigen Eva

En dansk minoritetspige i Danmark

er en debatbog, der behandler problemet minoritetsgrupper og de vilkår, samfundet byder de enkelte mennesker i sådanne grupper - her personificeret i en ung pige, tilsluttet mormonerne (Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige) - og fortalt om i underholdende roman-form.

Eva er ved handlingens begyndelse 15 år og begynder som eneste mormon i en ny skole. I mange situationer stilles hun over for at skulle tage stilling til kammeraternes væremåde, som ofte strider mod de idealer og standarder, som hendes kirke hylder.

Eva er fremstillet som noget af et ideal set ud fra kirkens synspunkt, og hun klarer sig godt igennem på næsten alle punkter

men dog ikke uden vanskeligheder og bekymringer. Omkring hende bevæger sig et galleri af personer, skolekammerater og venner fra kirken, hendes forældre, arbejdsgiver, et par journalister og en folkekirkepræst.

Mormonpigen Eva er fortalt i et let sprog med mange samtaler i de unges egen jargon. Der prædikes ikke mormonisme i bogen, men nogle af kirkens særegne livsopfattelser behandles i diskussionsform for at give mening til Evas handlinger og baggrund for hendes omgivelsers reaktioner derpå.

Mormonpigen Eva er først og fremmest beregnet til at blive læst af unge piger fra 14 år men anbefales også til deres forældre, søskende og drenge-kammerater.

Selvom der i de sidste 100 år er udkommet i snesevis af bøger om mormonerne, er det første gang en forfatter på seriøs måde behandler problemet, hvordan det er at være enlig mormon blandt andre mennesker.

Mormonpigen Eva er på ca. 115 sider og udkommer midt i april 1982 på forlaget *Moroni ApS*. Forfatteren er broder Jørgen W. Schmidt.

En ung piges bøn

Kære Gud, hjælp mig til aldrig at skynde mig gennem teen-age årene, og lad mit hjerte forblive at være en lille piges.

Lad mine tanker altid være rene, og lad mit liv være som en smuk kjole, som jeg altid vil bære med ære, hvor jeg end sætter min fod.

Hjælp mig til altid at være ivrig efter at lære.

Jeg tror på, at et mål kan føre til andre mål.

Vær sød at hjælpe mig til at vokse op og blive den datter, som min mor og far drømte om, da de bestilte mig.

Halvfjerdserne bringer evangeliet til indsatte

Hver søndag aften i de sidste to år er to halvfjerdsere fra Casper Wyoming staven, gået i fængsel.

De er nu ikke blevet sat »bag tremmerne«, men de har ledet gudstjenesten i det lokale fængsels kirkesal. Gudstjenesten er centreret om missionærlektierne samt film.

Siden april 1980 har nogle hundrede indsatte deltaget i møderne og i diskussionerne. Masser af traktater og en hel kasse af Mormons Bog er blevet uddelt.

Hver uge deltager en gruppe på fra 6 til 30 indsatte. Ofte har man måttet holde to møder, idet der har været flere end 30, der ønskede at deltage.

Mødet indledes med, at den ene af halvfjerdserne præsenterer sig selv og sin kammerat, og derefter opfordres de indsatte til at præsentere sig. Efter præsentationen holdes der bøn, og så vises et billedbånd (filmstrip) eller en spillefilm. Derefter følger en diskussion af de grundlæggende principper i evangeliet. Resten af mødetiden er åben for en uformel diskussion med spørgsmål og studium af skrifterne.

Hvert møde sluttes med en gennemgang af de grundlæggende trin i det at bede. Hele gruppen knæler sammen, og en af de indsatte anmodes om at bede afslutningsbønnen. Denne er en af de mest rørende stunder i hele mødet.

Ofte har de indsatte anmodet halvfjerdserne om, at der måtte komme missionærbesøg til deres familie eller venner. Der er på den måde blevet sendt hundreder af henvisninger til fuldtids-missionærer.

Da programmet i sin tid begyndte var medarbejderne i fængslet en smule bange for, hvordan det skulle gå med disse sidste dages hellige møder, men nu ser de frem til dem hver søndag. Ofte lytter de med ved møderne, og taler bagefter med de besøgende halvfjerdsere om evangeliske principper.

(Fra Church News)

To halvfjerdsere, Alan Chamberlain og Reed Lindholm, med filmudstyret før fængselsgudstjenesten.